

אמנות

אמנון בועזי, ת.ד. 743, חיפה. מאד נגע לבי מכתב איחולך ליום הולדתך. לא יעל ישי, אני מצטערת לומר, לא ערכה לי מסיבה. אינני הטיפוס שלה, כנראה, ואני דווקא כל כך משתגעת אחריה!

אני רוצה לשאול אותך, האם אי אפשר להשתגע כאן? אתה כותב לי: "המשיכי כן דרכך עד עתה בעקיצות ובהשמצת כל יצור. כל עוד בוז הדרך תלכי, אנו ידי דים..."

והנה ישנו בחור אחר, שהעדיף להישאר עלום שם, ואשר כתב לי מכתב אישי, ש גרם לי לחשוב מיד על יום הדין. כותב הוא, בין השאר: "... נכון שהערוותך ל מכתבים המגיעים למדורך, הן בדרך כלל שנונות וקולעות, אך אינן תמיד הוגנות... לקראת השנה החדשה, אגא, הביני, כי לא כל הכותב אליך נחון באותה מידת השכל שניחנת את. לא בכל אחד מהמשתתפים ב מדורך יש המעלות של טיפוס בעל רמה בשטחים שונים. יופי, שכל העוקצנות ב חלק מהדברים היגיוניים לאדם — יש שהם מרובים, ויש בהם פחותים, ולא לאדם שלי טה על מידתם... בהתקרב יום כפורים, שהוא לדתיים יום הדין ולחופשיים רצוי שיהיה יום חשבון/הנפש — נסי לחשוב על דרך גיהול מדורך. ולמען כל אותם הכותב בים אליך, וכל אותם הקוראים את הכתוב, היי זהירה יותר בכבודם של אנשים שאינם מוכרים לך... אקוה כי תקבלי את דברי באותה רוח טובה בה הם נכתבו..."

חכה, זה עוד לא הכל. משה גינזבורג, מתל-אביב, חושב אחרת: "...אם את רוצה שמדורך ישתפר עוד יותר, החריפי את הערותיך ותדדי את תו ספות העוקץ שלך ואו..."

על גל אחר

תראו מה יש לנו כאן, כומתה אדומה (1097/1)!

"ראשית", אומר הוא, תוך טפיחה עצמית על השכם, "יש לי האומץ להופיע במדורך בשמי האמיתי ולא כאותם מספרים, רתי משמע, שכה מאפיינים את מדורך (גאל צור, רמת-טימוקין, גתיה)".

"ובכן — לעניין — אני צוער, בעל כומ תה אדומה, נמצא בשלב הסיום של הקורס, כך שקרוב היום בו אצטרף למשפחת ה קצינים הצה"לית. מתעתד להמשיך בלימודים באוניברסיטה. פילוסופיה. מטבעי חובב אני טיולים, פיקניקים לאור ירח, חוש הו מור וסחם הרפתקאות. הצדה היא שכרצע אני אכול שיעמום זועתי, וזוהי הסיבה העיקרית לכתיבתי."

"לשם הפגת שיעמום, שתיעשה עלידי חליפת מכתבים והיכרות פנים אל פנים, ברצוני להכיר אחת בעלת דם, שתחבביה יהיו חופפים לשלי, כך שנעבור על גל אחד. ביחס לצורה היצוגית, הרי עליה להיות בעלת קומה ממוצעת והופעה נאה... בעצ' מן תביני שגם אני לא הכי מכוזר בעולם, ויש הטוענים שקלסתר פני גובל עם יפני תואר."

צנחן או לא צנחן, צוער או לא — הוא נשמע ככל טפסעשרה אחר, אם תשאלו אותי. אבל אני יודעת שלא תשאלו אותי.

אורי אקרא לו

דורית רוצה שיקראו לו אורי, אחרת היא לא משחקת. ולא סתם אורי, אלא אורי כזה מין המתעניין בספרות וביולוגיה, והוא חבר בתנועת-נוער. מה אתה חושבים, סתם... וסגנת רוצה להתכתב, טוב, או מה יש על ספרות וקולנוע, עם תלמיד תיכון, שאוהב נורא לעשות שמה בחברה. שתייהן מאד בנות 15 ומאד (1097/2).

רומזו של עולם

רוצה להתכתב עם נער ערבי נוצרי? נסי, אפוא, לעשות זאת עם (1097/3) הטוען, כמו בני גילו התל-אביביים, שהוא מוכן להתכתב על כל הנושאים העומדים ברומזו של עולם, חובב קריאה, ספורט וטיולים, מוסיקה וקולנוע. (1097/3), שכחתי לציין, הוא בן 22.

טנים על השודחן

דומה מאד לכל בת 17 אחרת, פרט אולי לעובדה שהיא בלוגית אמיתית, ואוהבת לשחק טנים שולחן. לפני שאתה שולף את הגלובוס: יש לך תמונה?

מיכרז

כיתה שלמה של טירונים (1097/5), הסרי

רחוב אחוזת בית 6 בתל-אביב, הזמין את רבבות אוהבי המוסיקה הקלאסית בארץ ל- העשיר לעצמם את ספרית התקליטים שלהם מתוך מבחר של 600 יצירות קלאסיות מוקלטות על תקליטי אר-דג'נגן מיקרו-שקע בבדול של 10 ו-12 אינצ'ים, ששמיעתם נמשכת 47 דקות.

עקרון המועדון — מחיר זול במיוחד לתק ליטים כתוצאה מתפוצתם הרבה — איננו העקרון היחיד שלו. חשוב לא פחות הוא עקרון ההיגיון המסורתי: אין איש משי לם פרוטה מראש, אין איש מתחייב לקנות תקליט כלשהו, ואין איש חייב לקבל את התקליט, המובא ישר לביתו, אם איננו מוצא חן בעיניו (באנז'ו, ליתר דיוק).

מאחורי הקלעים

אופרה במועדון

עבוד קונצרטנטי של אופרה ב גרוש מאת קורט היל, מכין להצגה אריה (אריק) לביא, המתכונן להופיע בתוכנית זו בשעות הערב המוקדמות באולם מועדון התיאטרון. יחד עם אריק ישתתפו באופרה בגרוש שאתו שושיק, אילנה רובינה, שח קן המסאטא לשעבר אבא ("אבאלה") ו רחל אטס, שאת מקומה בסמבטיון תתפוש שחקנית הקאמרי אסתר גרינברג... מוחלה פתאומית תקפה את אורנה פו רת, בעת ההצגה הראשונה של בגלל חנו רה ביום חמישי שעבר, אורנה, שאיבדה לפתע את מחצית הטונים של קולה, המשיכה כה והופיעה גם בהצגה השנייה באותו ערב, כשרוסא התיאטרון ממתיך לה מאחורי ה קלעים אחרי שהזויק לה זריקת ארגעה... מוחלה אחד מכל מחזותיו של יגאל מוסנזון, אינו נמצא על מודעת פתקאות כנובע של תיאטרון זירה, עליה מפורטים כל מחזותיו של מוסנזון שהוצגו על הבי מ. שם המחזה: זרוק אותו לכלבים... בתוכנית השנייה של המוסיקול אולימפ יתחולל אביב, יציג האמרגן גודיק את צמד הודאיים ואת אריק לביא קונצרטיה. אריק ישמע בתוכנית זו את שני שיריו האהו בים ביותר: הטלע האדום והרכבת, שניהם של חיים חפר ויוחנן זראי. ריקה ויוחנן יופיעו בתוכנית השלישית של אולימפיה אחרי שגודיק הבטיח גם להם וגם לדודי אים להופיע עוד הקיץ במוסיקול אולימפיה בפאריס... בית המשפט יהיה הנושא המרכזי לתוכנית הבאה של רביעיית מוע הון התיאטרון. את התוכנית יכתוב יגאל מוסנזון. בינתיים נשלמות עתה הכנות ל תוכנית המית של דן בן-אמור וחיים חפר בבמיו של שמואל בונים... ארבע שעות תמימות ימשך טכס הפתיחה של חגיגות ארבעים השנה לתיאטרון הבימה... בפעם השנייה יציג התיאטרון אהל המתחדש את הנערה והכנסי מאת סרט. כמו בפעם הראשונה, גם הפעם, תהיה השחקנית הראשית טובה פרדו, שעזבה את האהל. הקימה יחד עם בעלה את התיאטרון הכחול, חזרה עתה לצור מחצבתה האמנותי... בסיורב מוחלט נתקל משרד החוץ הישראלי בבואו לבקש את חסות התיאטרון הקאמרי לביקורו בארץ של ה תיאטרון היחי הלהקה התימלית. "התאר גנות התיאטרון ושיקומו אינם מאפשרים לו לטפל בכל דבר חוץ מענייני הבלע דים... היתה תשובת התיאטרון... מודעה חתומה בחותמת מדור המיסים של משרד האוצר מציג מנהל התיאטרון פרגוד, הקייץ אליהו גולדנברג, בפני כל מיי שמביע את חששותיו כי צירופם של דוינגן ושומר לפרגוד, לא בא אל כדי לחסוך את תשלום המיסים מצמד הקומי קאים האידישאים. כמי שראה את הגורל, דאג גולדנברג לקבל את אישור האוצר מ משרד החינוך להרחבת להקתו ולפיטורם של השניים ממיסי שעשועים... בהר הבת עפקין עוסק האמרגן גיורא גודיק האוסף עתה תחת חסותו את מרבית ה אמנים הישראליים המופיעים ב"הלטורות" בעצמם ויחד עם אמנים אחרים.

תדרין

העולם הזה ממליץ על מאורעות הבידור והאמנות המוצגים השבוע ברחבי הארץ:

● בגלל הגורל (התיאטרון הקאמרי) — הצגה עליזה של גיבורי המיתולוגיה היוונית, ההופכים את סיפורי המיתולוגיה למיסלוגיה.

● דבר אל הקיר (תיאטרון סמבטיון) — מדבר אל קירות מוגרבי ואל חובבי הקומור והסאטירה.

● פיקולי על (1200 בובותיו מסחרר עדיין, זה החודש הרביעי, את ראשי צופיו מגיל 9 ועד 90.

● הופ... עכרנו! (בצל ירוק) — טרי ורענן אם כי לא די חריף.

הוא לדיד... למרות הסקסים (אני שוברת את הראש ולא מצליחה להבין למה התי כחן) הקיימים בי, לדעת רוב הבריות, הרי עדיין אני עוסק בחיפושים, כמחפס מחת בערמת קש, אחר בת זוג מתאימה.

"איני איש קיבוץ, אבל כנראה לי שה טיפוס אשר יתאים לי אינו מן העיר הסו ענת. הטיפוס הנראה לי נגד עיני הוא של בחורה נחמדה ועליזה, אשר תיטיב להת זכח על כל נושא, החל מתעופה וגמור בפילוסופיה של קנט וניציה, לא אל פחד. איני חוקר על הגוע של בת זוגתי... אבל עליה לדעת למפרע, הנני שונא מושבע על ריקוים ובעיקר סלוגיים. רצוי שתהיה מתל-אביב והסביבה (הוא דווקא לא רוצה מן העיר הסואנת) וגילה לא יעלה על 19.

...אומרים עלי שאני נחמד. אולי כנר אה בגלל עיני הירוקות. הנני איש צבא. לא אקרא לעצמי ג'ובניק, אבל הנני מפיץ את מלוא הטיפוס מעבודתי... אני רגיל לתנו בתוך שברי שניות, אבל הפעם לא אפרו בדרישותי. רק, אגא, דעי שחבל לש מור חיות כה רבות בתוכי. יבוא יום ואתפוצץ."

הוא איבד חתיכה

הוא בן מושב, קצין בצנחנים, ולא יכול להסתדר. ברור, הוא איבד חתיכה. או שמעו מה קרה-לו:

... סיפור הפרשה ודאי מוכר לך מהר בה מכתבים אחרים. סיפור שבעיניך ודאי משעמם ובנאלי, אך עבורי אין הדבר כך. ובכן, במוצאי שבת 20.9.58, 10.45, נסעתי באוטובוס מתעורכת הקיבוץ להדר הכרמל. מולי ישבו שתי נערות, כנראה בנות קיבוץ. ובוודאי תצחקי לביטוי אהבה ממבט ראשון, אך כך זה היה. כמוכן לא בשתייהן, היה לה שיער בלונדי. היא לבשה חולצה לבנה ומכנסים כחולים. האוטובוס עצר, הן ירדו, ועד שהסקפתי לרדת, הן נעלמו בהמון... פרסמי משה, אולי יד הגורל תזמן אותו גליון לידי אותה נערה, וממנה אבקש לשלוח לי מכתב. יש לי איזה חוש האומר: היא תענה... אני בן מושב, משוחרר כחצי שנה מהצבא — קצין בצני חנים... (1097/8) לידיעתך.

כל הבנים גועינים

(1097/9) הן ממטרות. תארו לכם את גילן, אם הן מבקשות להתכתב עם שלושה בנים בני 12-11. הן נורא משתעממות ב ערבים וכל הבנים בכיתה שלהן הם נורא גועינים. העלמות מבקשות תמונה.

23 אביבים ו-174 ס"מ

ל-174 (1097/10) 23 אביבים ו-174 ס"מ. פרט לכך הכל דומה: רוצה להתכתב עם נערה שגילה נע בין 21-18, רצוי ירושלמית, על אתן יודעות מה.

ציפור קסנה לחשה לי...

הנהלת סמבטיון, אני שמחה לומר, התי ליטה לעשות משהו בקשר לתלבושות של רחל אטאס בדבר אל הקיר. היא חזמינה שמלות אצל האמישל קטי מטמור, ה גברת רודר. הם מבטיחים שאפילו מרשעת כמוני לא תמצא בהן פגם... נראה ש המתיחה לא תמיד משתלמת. אחרי שהס סובב שחקן סמבטיון זאב בדינמקי עם שמעון ישראלי בקריית הציירים בצפת והשמיע קולות ורעשים של תיר דרום-אמריקאי המעניין לרכוש תמונות, ומתח כמה ציירים ידועים שכירכו סבי בו — חלה בדלקת הריאות. הוא הספיק להופיע בחלק מן ההופעה בגני-יבנה, כש אשתו, הזבה שהיא אחות במקצועה, מד ריקה לו מדי פעם זריקות. את מקומו ב הופעה מילא הבמאי, שהוא גם שחקן, גדעון שמר, מבלי שיטעה טעות אחת. ידידיו אומרים שהוא עומד לנשל את גר שון פלוטקין מתוארו כמלך המחזיפים.

ענים שהם טובה שביחידות צה"ל, והם מתכוננים, כמוכן, לצנחנים — רוצה ביקר כן. אך אין אנו מתחייבים לקבל את ה הצעה הגבוהה ביותר, או כל הצעה שהיא, אם כי כל המכתבים יענו. היכנה להם מעל גבי תמונה, אם אתן רוצות להצליח אצלם.

הערה מתוקה שמעתי במסיבה כלשהי על אשה נשואה אחת (מובן שאמרה זאת אשה): "מה שהיא אוהבת אצל בעלה, הוא אשתו"

זא דווקא חתיך

לא, (1097/6) באמת אינן מציבות תנאים שתהיו שחורים עם עיניים כחולות, או ל יפך, או סטודנטים, או חתיכים. הן רוצות, גישמו עמוק — שיהיו פשוט בני-אדם עם גישה רצינית ויחס תרבותי לדרך מסוג זה שתפקידה ליצור קשר אמיתי ויפה". בני 35-25, בבקשה. צבע השיער באמת

נערת השבוע

שמה: שלומית נקר. היתה פקידה בחנות גנדיע באר אורה. כיום פשיה במספקת פיקוד גנדיע. מצולמת בתמונה. בחווה. מתכוננת להתחתן בקרוב עם אחד ממד רכי החווה בשם איציק. אוהבת לאסוף צדפים על חוף אילת, ו חול צבעוני בהר החולות על-יד באר אורה. עמוד נוח.

כל-כך לא חשוב, אך הן ראו, משום מה, צורך לציין שאחת שחרחרת והשנית גיני גית, שאחת פקידה והשניה אחות. כמוכן שהן משתגעות אחרי ספרים והצגות וטיור לים ופיקניקים. וספרים.

הסקסים שלנו

הנה למשל (1097/7), שפרט לשגיאות הריהו עושה רושם חבוב ביותר: "...לא אוכל לספר את כל מה שהנני מרגיש בהימצאי הרחק מנפש אדם, אי שם במעמקי השימום. אם הייתי יכול לתרגם את אשר קהלת אמר 'מוסיף דעת מוסיף מכאוב', לגבי בנות המין החלש, הרי נכון